CARTA DOMINICAL

313. Advent, o l'esperança que no enganya

30 de novembre de 2025

¿Us imagineu què passaria si un company que coneix els vostres trencacolls us anunciés seriosament que Déu mateix us vindrà a trobar? Pensaríeu que s'ha tornat beneitó? I si insistís dient que sí, que Déu coneix a fons la vostra situació i que li dol no veure-us feliços? I imagineu-vos, per un moment, que arribés a convèncer-vos que el Senyor del cel i de la terra és a punt de venir per a fer-vos costat resoltament. No li prepararíeu l'estada i li aplanaríeu el camí? Això és l'Advent. Per estrany que pugui semblar-nos, l'Església n'està convençuda, i així ens ho anuncia. Aquest és el punt d'inflexió amb el qual el cristianisme es diferencia de les altres religions: l'Encarnació del Verb, Déu fet home en l'home Jesús.

Per dir la veritat, hem de parlar de vingudes diverses de Jesús: Així, podem parlar de la primera vinguda en el misteri de l'Encarnació, és a dir, en el primer Nadal de la història; també, de la vinguda última que anhelem i esperem a la fi de la història, i, a més, de la vinguda que fa als nostres cors quan l'acceptem i l'acollim com el nostre Salvador.

D'aquí que l'Església, en el temps d'Advent que avui iniciem, ens ajuda primer a esperar-lo, i després, en el temps de Nadal i Epifania, a acollir-lo. Ell és «l'esperança que no enganya» (Rm 5,5), com ens recorda l'Any Jubilar d'enguany. Per l'Advent, tot ens crida a l'esperança, i no pas una esperança esquifida, frívola o d'enganyifa. No, es tracta d'una esperança sòlida, engrescadora, àmplia com l'horitzó, una esperança en un cel nou i una terra nova, plens de sentit, de justícia i de pau, d'una vitalitat amarada d'estimació. De la mà dels profetes d'Israel —Isaïes i Joan Baptista—, dels salmistes i dels «pobres del Senyor», sobretot de Maria i de Josep, aquesta esperança ens portarà fins a la deu mateixa d'aquesta vitalitat nova: el Messies, Senyor i Salvador.

I nosaltres, què hem de fer? Per tal de ser autèntica, aquesta esperança ha de portar-nos a preparar els camins del Senyor canviant profundament la nostra manera de pensar i d'actuar. Si us hi fixeu bé, la mateixa comunitat cristiana ens en dona les pistes: escoltar la Paraula de Déu, viure intensament la litúrgia d'aquests diumenges i intensificar la pregària. Seguint la predicació de Joan Baptista, treballar incansablement per la solidaritat i la justícia. Fer-se amic dels quatre grans personatges de l'Advent: Isaïes, Joan Baptista, Maria i Josep. Recordem que l'Advent és el temps de Maria per excel·lència. I, per què no? Aprofitem els bons costums del

nostre país: preparem el pessebre i les nadales, posem la imatge de Jesús infant en un lloc destacat de la casa, celebrem els «Reis», cercant en totes aquestes coses el millor sentit.

Malgrat que l'Advent sigui tan breu, la llavor d'esperança creixerà, perquè «l'esperança no enganya». I aleshores Jesús ens podrà dir a cau d'orella: «Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (Ap 3,20).

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat